

Warszawa, dnia 11 grudnia 2017 r.

Sygn. akt VI Ka 575/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Maciej Schulz

Protokolant: p.o. protokolanta sądowego Katarzyna Pawelec

przy udziale prokuratora Anny Radyno - Idzik

po rozpoznaniu dnia 11 grudnia 2017 r. w Warszawie

sprawy Ł. M. syna J. i M. ur. (...) w W.

oskarżonego o przestępstwo z art. 180a kk.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie

z dnia 8 marca 2017 r. sygn. akt IV K 262/16

uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 1 § 2 kk w zw. z art. 17 § 1 pkt 3 kpk, postępowanie przeciwko Ł. M. o przestępstwo z art. 180a kk umarza; kosztami postępowania w sprawie obciąża Skarb Państwa.

VI Ka 575/17

UZASADNIENIE

Ł. M. został oskarżony o to, że: w dniu 14 października 2015 roku w S. woj. (...) na drodze publicznej, tj. na ulicy (...) kierował samochodem osobowym marki M. o nr rej. (...) nie stosując się do decyzji numer (...) z dnia 3 lutego 2014 roku wydanej przez Prezydenta (...) W. dotyczącej cofnięcia uprawnień do kierowania pojazdami, tj. o czyn z art. 180a k.k.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Południe w Warszawie wyrokiem z dnia 8 marca 2017 roku, IV K 262/16 uniewinnił oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu; zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Ł. M. kwotę 360 zł plus VAT z tytułu ustanowienia przez oskarżonego obrońcy w sprawie oraz orzekł, że koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.

Od powyższego wyroku apelację wniósł prokurator, zaskarżając go na niekorzyść oskarżonego. Podniósł przy tym zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia polegający na przyjęciu, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do przypisania oskarżonemu sprawstwa i winy w zakresie zarzucanego mu czynu, podczas gdy prawidłowa ocena zebranego w przedmiotowym postępowaniu materiału dowodowego, prowadzi do wniosku przeciwnego. W konkluzji prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I Instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Argumentacja przedstawiona przez prokuratora w apelacji jest zasadniczo słuszna, Sąd Okręgowy nie dostrzegł jednak podstaw do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, o co wniósł skarżący. W

niniejszej sprawie zaistniały bowiem okoliczności uzasadniające uchylenie wyroku i umorzenie postępowania wobec znikomej społecznej szkodliwości czynu.

Analiza dołączonej do akt postępowania dokumentacji, w przekonaniu tutejszego Sądu, potwierdza prawidłowość stanowiska prokuratora. Oskarżony już niejednokrotnie z uwagi na przekroczenie dozwolonej ilości punktów karnych został pozbawiony uprawnień do prowadzenia pojazdów mechanicznych. Ubiegał się w związku z tym o ich przywrócenie, a zatem był zaznajomiony z obowiązującą procedurą. Potwierdza to choćby oświadczenie z dnia 12 czerwca 2009 roku, w którym oskarżony wskazał na czasową rezygnację z prawa jazdy kategorii „C” i „E”. W dniu 3 stycznia 2014 roku zwrócił się o wydanie profilu kandydata na prawo jazdy kategorii „A” i „B”, co też zostało rozpatrzone pozytywnie. Z uwagi na uzyskanie negatywnej oceny z egzaminu sprawdzającego kwalifikacje w zakresie uprawnień kategorii „B” oskarżony ponownie zwrócił się z wnioskiem o przywrócenie cofniętego uprawnienia, tym razem jednak jak wynika z omawianej dokumentacji wniosek obejmował łącznie kategorie „A”, „B”, „C” i „CE”. Dokument stanowiący profil kandydata zawierający powyższe dane został odebrany przez oskarżonego, co potwierdził złożeniem w dniu 26 lutego 2014 roku własnoręcznego podpisu. Nie ulega przy tym wątpliwości, że oskarżony ukończył egzamin na prawo jazdy kat „A” i „B” z wynikiem pozytywnym. Zdobył on tym samym potwierdzenie posiadania umiejętności do prowadzenia pojazdu mechanicznego. W dalszym ciągu dysponował jednakże możliwością podejścia do egzaminu z pozostałych kategorii wymienionych we wniosku. Do tego czasu bądź też do złożenia pisma o rezygnacji z egzaminu w tej części urząd nie miał możliwości wydania stosownej decyzji, gdyż oskarżony nie był ograniczony czasem do podjęcia decyzji o kontynuowaniu odzyskiwania uprawnień. Nie ma wobec tego racji obrońca kwestionując w odpowiedzi na apelację prawidłowość procedowania organów administracji. Już nawet sam fakt, że po złożeniu przez oskarżonego wniosku o rezygnacji z egzaminu w zakresie pozostałych kategorii, niezwłocznie wydana została decyzja o przywrócenie mu uprawnień do kierowania pojazdami kategorii „A” i „B” potwierdza, że organ administracji związany był stanowiskiem oskarżonego. Po uzyskaniu pozytywnej oceny z egzaminów nie zgłosił się do urzędu, co organ zobowiązany był potraktować, jako wolę uzyskania wszystkich kategorii prawa jazdy wymienionych we wniosku.

Sąd Okręgowy podziela poglądy skarżącego, że oskarżony zaniedbał ciążyący na nim obowiązek wyrażenia swojego stanowiska w zakresie pozostałych kategorii prawa jazdy w sytuacji rezygnacji ani też, że nie wykazał żadnego zainteresowania brakiem decyzji o przywróceniu mu uprawnień.

Niemniej jednak, brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. W ocenie Sądu Odwoławczego oskarżony swoim działaniem wypełnił znamiona zarzucanego mu czynu z art. 180 a k.k. Sposób i okoliczności popełnienia czynu, rodzaj i charakter naruszonego dobra, a także pozostałe kryteria z art. 115 § 2 k.k. przemawiają za stwierdzeniem, że czyn charakteryzuje znikomy stopień społecznej szkodliwości. Jak już podkreślono we wcześniejszej części uzasadnienia oskarżony zdał egzamin na kategorię „A” i „B”, co było warunkiem niezbędnym do zmiany decyzji o cofnięciu uprawnień w tym zakresie. Natomiast, jak słusznie zauważył skarżący Ł. M. nie dopełnił obowiązków formalnych związanych z przywróceniem uprawnień do kierowania pojazdami w zakresie kategorii „A” i „B”, co było niezbędne z uwagi na zakres wniosku z dnia 18 lutego 2014 roku o przywrócenie cofniętego uprawnienia. W ocenie Sądu Odwoławczego z uwagi na zaliczenie egzaminu na prawo jazdy kategorii „A” i „B” stopień społecznej szkodliwości czynu zarzucanego oskarżonemu ocenić należy, jako znikomy w rozumieniu art. 1 § 2 k.k. i art. 115 § 2 k.k.

Dlatego też, Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok, a na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k. umorzył postępowanie wobec oskarżonego.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.